

Översyn av tvångsvårdslagstiftningen

Just nu sker en översyn av tvångsvårdslagstiftningen som den nuvarande regeringen beslutat om. Syftet säger man är att anpassa lagstiftningen till dagens etiska, juridiska och medicinska krav.

Översynen gäller också lagen om rättspsykiatrisk vård, LRV. I den sägs att om en person begår ett brott under inverkan av psykisk sjukdom ska den personen dömas till rättspsykiatrisk vård.

Utgångspunkten för den svenska lagstiftningen är att vi alla är ansvariga för våra handlingar. Om en person begått ett brott och inte förstod varför han eller hon gjorde det är den personen ändå ansvarig för handlingen. Däremot får personen inte dömas till fängelse om vederbörande är psykiskt sjuk. Då ska det i stället vara rättspsykiatrisk vård. Om en person däremot har ett uppsåt med det man gjorde, alltså att man var medveten om vad man gjorde. Då ska man dömas till fängelse.

Under senare tid har diskussionen om den rättspsykiatriska vården gått i två riktningar. Den ena riktningen som bland annat den socialdemokratiska regeringen föreslog var att den som döms till rättspsykiatrisk vård ska efter vårdtiden avtjäna resten av straffet i fängelset.

Ett annat förslag som den nuvarande regeringen lagt är att straffrifyklarade människor som begår handlingar under inverkan av psykisk sjukdom. I stället ska den personen få vård tills han eller hon inte längre anses lida av psykisk sjukdom. Med det skulle man ansluta sig till en tradition som många andra europeiska länder har och som säger att personer som är psykiskt sjuka straffrättsligt inte är ansvariga.

Källa förbundets skrift intressepolitik

Anders Printz som var projektanställd jurist på förbundet under några år, har skrivit boken -Om psykiskt funktionshinder i samhället.

Syftet med boken skriver A.P är att ge personer utan juridisk utbildning grundläggande kunskaper om hur svensk rätt har kommit till tillämpas när det gäller personer med psykiska funktionshinder.

Här följer citat ur boken

”Alla myndiga personer är enligt svensk rätt straffrättsligt ansvariga för sina handlingar. Det innebär att handlingen anses vara ett brott även om förövaren inte förstod konsekvenserna av sitt handlande, eller helt saknade verklighetsuppfattning. Den som är utvecklingsstörd eller akut psykotisk är därför inte fri från påföljd därför att han/hon skulle vara otillräknelig.

Förutsättningen för att gärningen skall anses vara brott är dock att det var ett uppsåtligt handlande. Detta innebär att gärningsmannen vetat att det som hände skulle hända. I många andra länder är man inte straffrättsligt ansvarig om man saknar verklighetsuppfattning. Man anses då som otillräknelig.

Om man inte anses tillräknelig i ett avseende, är risken att rätten att göra val och fatta egna beslut begränsas på samma sätt som ansvaret för brottsliga gärningar.

Att man är straffrättsligt ansvarig hindrar ju inte heller att man erbjuds vård inom ramen för den påföljd som man dömt till.”